Teater.

„Löbusat leske", Franz Lehári kõige tähelepanemisewäärilisemat opretti, etendati eila õhtul „Estonias" esimest korda. Rogumõju oli läbistikku õige hea. Olgugi et patisilikuse-õhkkonna loomisels tarwisminewat woolitud ning lihwitud ülesastumist — ch i c'l — ettekande-woolus kuigi lähedalt ei suudetud tabada, siiski peab igatahes seda hoolikat waew :ägemist, millel mõjudust kaasas kandwad tagajärjed ei puudunud, rohke kiitusega nimetama. Korrapäralisest hoolitusest andis muu seas ka tarbekohane näitelawaline ehestus tunnistust.

Mis muusikalise, kui opreti tähtsama külje täitmisese puutub, siis peame — niikaua kui „Estonia" selts ise kohaste jõudude ettewalmistamise eest sõõlindlalt hoolitsema ei hakka — nõõrguseid jõudusid, nagu neid just saadawal juhtub olema, esialgselt „kõlalt heaks" tunnistama. „Estonia" praeguste laululiste õõsilisjõudude seast paistawad igatahes aga ainult neiu L. Jakobson, kes end eila wastutawas opereti tõõlosas esiteles, ja pr. Olak-Mikk (Valencienne osas) mõõdapidise spetsiaalse ettewalmistuse poolest silma. Kuna neiu Jakobson — nõõpalju kui esimesekordse kuulmise põhjal otsustada wõib — oma tugewaloomulise, õõna kauni kõlaga loomulikku hõõle poolest, mille arenemisele kahjuks küll õhtlaselt läbiwõõdud, maitselisselt õõrnendawat sihti ei ole antud, suure hulga pealtkuulajate pooleholdmist näib wõõtwat, on teisest küljest pr. Olak-Mikk'u wõõrdlemisi õhetaolisselt koolitatud, enam pehmeloomulisele hõõlele teatam mõõr soowipäraliste õõrna kuulet omane, kuid ka ei suuda kõige pealt diktsioni poolest küllalt rahuldada. Mõõnuline suutwus ei ole kummagil just rohke.

Õõsikute meesosaliste seast tuleks hr. Pinnat (parun Zeta osas), iseõõnis aga herra Sõõlikut (krahw Danilo osas) nimetada, kes oma ülesannet nagu operettides ikka, muusikalise spetsiaalkooktuse piirides wõõsaspool õõeõõdiselt rohke wõõlispidise nõõdekohasusega ning lõõususega ette kandsiwad. Hr. Sõõlikule kipub aga õõne- kui ka lauluhõõle wõõsasurumine pahaks õõekõõgusels saama. Teiste õõsikosaliste seast, kes ettekande heaks korramiseks enam-wähem kõik oma jagu kaasa aitasiwad, olgu muu seas weel hr. Kurnim (Rieguse osas) ja neiu Tetzky (Lolo osas) nimetatud; kuna esimene sõõkawat õõnguliist mõõnu walmistas, paistis teine enda tantsuõõbelise tetguse poolest kaasaste seast wõõlja.

Orkester kui ka koorid saiwad oma ülesandega korralikult toime; iseõõnis wahwaste, kahtlemata küll wahwaminegi kui see opereti autorite poolt mõeldud, kauti ette nimelt teise waatuse meestekwartett „Jah, need naised on kawalad küll", mille korramist nõõti.

Neiu Jakobsonile annetati rohkel hulgal lõõlesid, hr. Pinnale — mingisugune kuur paberi sisse mõõstud paki.

Osawõõtjaid oli waateruum — õõripõõwa õhtust hoolimata — tungil täis.

Lõõhemal laupõõwal etendatakse „Löbusat

„Päevaleht" № 216, neljapäeval, 22. septembril 1911